

A

BERCZIK-CSALÁD
NEMZEDÉKRENDJE.

KÖNYVNYOMDÁSI ÉS KÖNYVKEZELÉSI TUDOMÁNY

MAGÁNHASZNÁLATRA.

BUDAPEST

NYOMATOTT A MAGYAR KIRÁLYI EGYETEMI KÖNYVNYOMDÁBAN

1892.

EDICTUM IN ANNO DOMINI MDCCLXXII DE INTEGRATIONE

is, ac Germania, Hungaria, Bohemia, Dalmatia, Croatia, Slavonia, Rama, Servia, Gal-
cia, Austria, Dux Burgundie, Brabantie, Styri, Carinthie, Carniola, Marchio Moravie, Dux Luxemburgie ac
Comes Hassburgi, Tyrolus, Tyrolus, Kiburgi, Landgravius Alsatie, Marchio Sacri Romani Imperii supra Anasum Burgo-
Portus Naonis et Salmar. etc. Memoria commendamus tenore presentium significantes quibus expedit universis. Quod nos cum ad non-
m Maiestati, tum vero amentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis, fidelium morum Georgij Deitey et Ioannis Ber-
e Maiestati nre pro locorum et temporum varietate fideliter exhibuerunt et impenderunt, ac impoderum quoque se exhibere et impendere velle pollicen-
tesque de nobis ac Republica Christiana benemeritos, virtutis colenda Studiosos, antecessorum morum, diu quondam Hungarie Regum exemplo pro-
a eos imitari possunt decernere consuecimus. Eosdem itaque Georgium Deitey et Ioannem Berzik, et statu et conditione igno-
gratia speciali examini in ceterum et numerum verorum et indutatorum Regni nri Hungarie partium, eadem amexar nobilium duximus cooptandos an-
renato concedentes, ut ipsi a modo impoderum futuris et perpetui semper temporibus omnibus illis gratis, honoribus, indultis, privilegiis, iuribus, liberta-
gmi nri Hungarie partium, et amexar nobiles, hactenus quomodolibet de iure vel consuetudine usi sunt et gaudent, utuntur, et gaudent, uti frui et qui-
uerse valeant atque possint. In cuius quidem nre erga ipsos rebus gratia, et clementia, ac liberalitatis testimonium, verum, et in dubitata nobilitatis
et eadem coelestem coloris fundum illius triuigi viridi monticuli interoccupante, in cuius cimentationi iugo candida pumque lila ex uno erecto enato culmo
uum gryphum, ore hians, lingua rubicunda exerta, alisq; exansis effigiatum distentis posterioribus pedibus anterioribus, vero ad rapiendum pro-
eis, illo autem candidis et rubris in scuti extremitatibus, et dissidentibus Scutumq; ipsum decenter exornantibus, admodum hoc omnia
ita, eodem Georgio Deitey, et Ioanni Berzik, ipsorumq; heredibus et posteritatibus, et ceteris universis gratis et
futuris et perpetuis semper temporibus eadem arma seu nobilitatis insignia, more aliorum dicti Regni nri Hungarie partium, eadem amexar nobilium
sunt, et gaudent, utuntur, et gaudent, ubique in preliis certaminibus, pugnis, hastiludiis, torneamentis, duellis, monomachiis, alijsq; omnibus et singulis
sepulchris generaliter vero in quarumlibet rerum, et expeditionum generibus, sub more, verum, et ac sincere nobilitatis titulo, quo eos ac heredes ipso-
tant, insignitis, et ornatis, dici, nominari, haberi, et reputari, volumus ac mandamus, ferre, gestare, illisq; in adum uti, frui, et gaudere possint,
damus, donamus, et concedimus presentium per Regem, et eius rei memoriam firmitatem, perpetuam, presentes litteras nras Secreto Signi-
Berzik, ipsorumq; heredibus et posteritatibus, et ceteris universis, tam natis et demceps nascituris, gratis dandas duximus et
opi Agriensis, Comitatus de Heus Comitatus perpetui, Consilium nri et Aula nre per Hungariam Cancellarium, in Civitate nostra Vienna
in nostrorum Romani, quatuor, Hungarie et reliquorum decem, quinto, Bohemia vero Anno decimo tertio, Reuerendissimis ac Venerabilibus in
hensis, Ecclesiarum Canonice unitarum Archiepiscopis, nato Georgio Lippay Agriensis, Benedicto Imkouith Zagabiensis, Ladislao Ho-
regorio Flaggaluy electo Vacienis, Georgio Draskouith de Trakostvan Savriensis, Stephano Bosnyak de Magyartel quinqueecclesiensis
Immensis, Joanne Pisky electo Canadiensis, Fratre Samte Baptista Agatica Canienis et Moarisiensis, Fratre Joanne Christo-
retabilibus ac Magnificis Comite Nicolao Czerebasy de Inlantha Inesati Regni nostri Hungarie Palacino, Comite Joanne Drageh
in Dalmatia Croatia Slavonia, Bano, Comite Carl Ophoro Banffy de Alsoudua Tancmiconum, Comite Nicolao a Frimo de
Comite Adamo de Battyay Dapiferorum, Comite Paul Tassfy de dicta Eracod Emicernarum, Enrico Geodor de Geodor de
nensi, Ceterisq; quamplurimis Regni nostri Hungarie Comitatus tenentibus et H O N O R E S.

Anno Domini millenno septuaginta quadraginta
quinta prima die mensis Aprilis
in huiusmodi Comitiis de huiusmodi
effigies Comitiis de huiusmodi
marchia de huiusmodi
marchia de huiusmodi

Elektus Romanorum Imperator semper Augustus
lata, Lodomeria, Cumania, Bulgariazq; &c. Rccc. Archidu-
superioris et inferioris Silesia, Mentemburgia, et Theba, Princeps Suer-
nia, ac superioris et inferioris Lusania. Dominus Marchie Sclauoniae
nullorum fidelium moniti humillimam supplicationem nre propterea facto-
czik, qua ipsi Sacre Romani Regni nri Hungariae Corona, et decin-
tur. Cum igitur ob idem vero ex gratia, et munificentia nra Regia, qua
sequi ciazq; certa virtutum summe monumenta, quae ad maiora quoque prestari
bili in qua hactenus persequi dicuntur de Regia nra potestatis plenitudine
numerandas et adscribendas. Imuicentes et ex certa nra scientia animos; deli-
ubus prerogatiuis et immunitatibus, quibus ceteri Regni antiqui et aduoluti Re-
dere possint ac valeant, hactenus et posteritatis ipsorum utriusque sexus au-
signum. Hac amica dei nobilitate maxima. SECTIVM videlicet militari

videntur floruisse cernuntur. Deuto incumbentes galeam militarem cratichatam duc apertam Regio diademate inegnan-
 tensis ecclesie statum. ornatum. A summitate vero duc conspectus, lacryis seu lacrimis hinc quidem flant
 ut principio seu comitatu. lucramm marium, facioris manu et antioio proprijs suis coloribus depicta esse conspici-
 danda duximus et confectis. Decernentes et ex certa nostra scientia, amicos deliberato concedentes, ut ipsi a modo impositis
 sub usdem iuribus, prioribus, indulgulis, libertatibus et immunitatibus, quibus ipsi vel natura vel antiqua consuetudine u-
 ac quibusvis excoercitijs secularibus, nec non sigillis velis coramis, aulis, amulis, recillis, elypeis, tentoris, domibus, et
 rum utriusque secus universos ab omnibus curis, cunctisque status dignitatibus, conditionis, et preeminentijs homines ecclesie
 ac valeant, heredesque et posteritates ipsorum, utriusque secus universos valeant atque possint. Inio nobilitatis
 lo nro quo ut Rex Hungarie utitur impendunt communitas. Eisdem Georgio Deuicy et Joanni
 concedendas. **DATVM** per manus fidelis nri nobis dilecti Reuerendi Georgij Lynay de Lombor Episcopi
 Austrie die vicesima quarta Mensis Aprilis Anno Domini Millesimo Sexcentesimo quadragesimo Regnori
 Christo Eleutherio Dominis, Emereo Losy Metropolitane, Sirmogensis, et Joanne Telegady Colociensis et Ba-
 rszothoty electo Vradacensis, Georgio Jakusub electo Westermeniensis, Stephano Smanay eto Transyluaniensis, C
 Thodas Desoyte eto Sirmeniensis, dicto Joanne Telegady Administratore Turicensis, Fr^e Georgio Bielouics electo
 mo de S Petronilla Resonensis, Ecclesiarum Episcopis Ecclesia **DES** scilicet gubernantibus. Item Sp
 de Homonia Iudice Curie nre Regie, Comite Joanne Draskovitch, Fr^e Fr^eastoyan, dictorum Regnorum, nre
 Fr^ement. Comite Joanne Palfy de Cincida Cancellarium, Comite Stephano Hary de Bedegh Janitorum,
 Mibaly Curie nostre nre Regalium Magistris ac Comite Stephano Palfy de memorata Erceced Comite Lavo

A NEMESLEVÉL SZÖVEGE.

Nos Ferdinandus tertius Dei gratia Electus Romanorum Imperator semper augustus, ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae, Ramae, Serviae, Galitiae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. Rex, Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Brabantiae, Styriae, Carinthiae, Carniolae, Marchio Moraviae, Dux Lucemburgae ac Superioris et Inferioris Silesiae, Würtembergae et Thecae, Princeps Sveviae, Comes Habsburgi, Tyrolis, Ferretis, Kiburgi, Landgravius Alsaciae, Marchio Sacri Romani Imperii supra Anasum, Burgoviae, ac superioris et inferioris Lusatiae, Dominus Marchiae Sclavonicae, Portus Naonis et Salinarum etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis. Quod Nos cum ad nonnullorum fidelium nostrorum humillimam supplicationem Nostrae propterea factam Maiestati, tum vero attentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis fidelium nostrorum *Georgii Deiley* et *Joannis Berczik*, quae ipsi sacrae primum Regni nostri Hungariae Coronae et deinde Maiestati Nostrae pro locorum et temporum varietate fideliter exhibuerunt et impenderunt, ac imposterum quoque se exhibere et impendere velle pollicentur. Cum igitur ob id, tum vero ex gratia et munificentia Nostra Regia, qua quosque de Nobis ac Republica Christiana benemeritos, virtutisque colendae studiosos, antecessorum Nostrorum Divorum quondam Hungariae Regum exemplo prosequi, eisque certa virtutum suarum monimenta, quae ad majora quoque praestanda eos incitare possent, decernere consuevimus: Eisdem itaque *Georgium Deiley* et *Joannem Berczik* e statu et conditione ignobili, in qua hactenus persistisse dicuntur, de Regiae Nostrae potestatis plenitudine et gratia speciali eximendo, in coetum et numerum virorum et indubitatorum Regni Nostri Hungariae, partiumque eidem annexarum Nobilium duximus cooptandos, annumerandos et adscribendos, annuentes et ex certa nostra scientia, animoque deliberato concedentes, ut ipsi a modo imposterum futuris et perpetuis semper temporibus omnibus illis gratiis, honoribus, indultis, privilegiis, juribus, libertatibus, praerogativis et immunitatibus, quibus caeteri veri, antiqui et indubitati Regni Nostri Hungariae, partiumque ei annexarum nobiles hactenus quomodolibet de jure vel consuetudine usi sunt et gavis, utunturque et gaudent, uti, frui et gaudere possint et valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universae valeant atque possint. In cujus quidem Nostrae erga ipsos exhibitae gratiae et clementiae ac liberalitatis testimonium, veraeque

et indubitatae nobilitatis signum haec arma, seu nobilitatis insignia, *Scutum* videlicet militare erectum coelestini coloris, fundum illius triugi viridi monticulo interoccupante, in cujus eminentiori jugo candida quinque lilia ex uno erecte enato culmo virenti effloruisse cernuntur. Scuto incumbentem galeam militarem craticulatam sive apertam Regio diademate integrum flavum gryphum ore hianti, lingua rubicunda exerta, alisque expansis effigiatum, distentis posterioribus pedibus, anterioribus vero ad rapiendum protensis erecte stantem (proferente) ornatam. A summitate vero, sive cono galeae laciniis seu lemniscis hinc quidem flavis ac ceruleis, illinc autem candidis et rubris in scuti extremitate sese diffundentibus, scutumque ipsum decenter exornantibus. Quemadmodum haec omnia in principio seu capite (praesentium) litterarum Nostrarum pictoris manu et artificio propriis suis coloribus depicta esse conspiciuntur. Eisdem *Georgio Deitey et Joanni Berczik*, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose danda duximus et conferenda, decernentes et ex certa nostra scientia animoque deliberato concedentes, ut ipsi a modo imposterum futuris et perpetuis semper temporibus eadem Arma, seu nobilitatis insignia, more aliorum dicti Regni Nostri Hungariae, partiumque eidem annexarum nobilium, sub iisdem iuribus, praerogativis, indultis, libertatibus et immunitatibus, quibus ipsi vel natura, vel antiqua consuetudine usi sunt et gavisi, utunturque et gaudent, ubique in praeliis, certaminibus, pugnis, hastiludiis, torneamentis, duellis, monomachiis, aliisque omnibus et singulis, ac quibusvis exercitiis nobilitaribus, nec non sigillis, velis, cortinis, auleis, annulis, vexillis, clypeis, tentoriis, domibus et sepulchris, generaliter vero in quarumlibet rerum et expeditionum generibus sub merae, vetustae ac syncerae nobilitatis titulo, quo eos ac haeredes ipsorum utriusque sexus universos ab omnibus cujuscunque status, dignitatis, conditionis et praeceminentiae homines existant, insignitos et ornatos dici, nominari, haberique et reputari volumus ac mandamus, ferre, gestare, illisque in aevum uti, frui et gaudere possint ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universae valeant atque possint. Imo nobilitamus, damus, donamus et concedimus praesentium per vigorem. In cujus rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes litteras Nostras secreto sigillo Nostro quo ut Rex Hungariae utimur impendenti communitas eisdem *Georgio Deitey et Joanni Berczik*, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis iam natis et deinceps nascituris gratiose dandas duximus et concedendas. Datum per manus fidelis Nostri Nobis dilecti Reverendi Georgii Lippay de Zombor, Episcopi Agriensis et Aulae Nostrae per Hungariam Cancellarii in civitate Nostra Vienna Austriae Die vigesima quarta mensis Aprilis, Anno Domini Millesimo Sexcentesimo Quadragesimo. Regnorum Nostrorum Romani quarto, Hungariae et reliquorum decimoquinto, Bohemiae vero Anno decimotertio. Reverendissimis ac venerabilibus in Christo Patribus Dominis Emerico Losy Metropolitanae Strigoniensis et Joanne Telegdy Colocensis et Bacsensis Ecclesiarum canonice unitarum Archiepiscopis, praefato Georgio Lippay Agriensis, Benedicto Vincovich Zagradiensis, Ladislao Hosszuthóty electo Varadiensis, Georgio Jakusich electo Vesprimiensis, Stephano Symándy electo Transylvaniensis, Gregorio Nagyfalvy electo Vaciensis, Georgio Draskovich de Trakostyán Jauriensis, Stephano Bosnyák de Magyarbél Quinqueecclesiensis, Nicolao Beöyte electo Syrmienis, dicto Joanne Telegdy Administratore Nitriensis, Fratre Georgio Bielovich electo Tinniniensis, Joanne Pisky electo

Csanádiensis, Fratre Joanne Baptista Agasich Segniensis et Modrusiensis, Fratre Joanne Chrysostomo de Sancta Petronilla Rosoniensis Ecclesiarum Episcopis Ecclesias Dei feliciter gubernantibus. Item Spectabilibus ac Magnificis Comite Nicolao Eszterházy de Galánta praefati Regni Nostri Hungariae Palatino, Comite Joanne Drugeth de Homonna Judice Curiae Nostrae Regiae, Comite Joanne Draskovich de Trakostyán, dictorum Regnorum Nostrorum Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae Bano, Comite Christoforo Bánffy de Alsókindva Tavernicorum, Comite Nicolao a Zrinio Agazonum, Comite Joanne Pálffy de Erdeőd Cubiculariorum, Comite Stephano Nyáry de Bedegh Janitorum Comite Adamo de Battyán Dapiferorum, Comite Paulo Pálffy de dicta Erdeőd Pincernarum, Emerico Czobor de Csobor-Szentmihály Curiae Nostrorum Regalium Magistris, ac Comite Stephano Pálffy de memorata Erdeőd Comite Poseniensi, caeterisque quamplurimis Regni Nostri Hungariae Comitatus Senentibus et Honores. Ferdinandus m. p., Georgius Lippay m. p. Episcopus Agriensis, Georgius Orosz m. p.

Anno Domini Millesimo sexcentesimo quadragesimo, feria quarta proxima post Dominicam primam Trinitatis in sede judiciaria Comitatus Borsodiensis in oppido Zendreő celebrata, praesentes Armales Sacratissimae Caesareae Maiestatis solemniter proclamatae et publicatae sunt per me Petrum Szirmay Juratum eiusdem Sedis judiciariae Notarium m. p.

Anno Domini 1640. Die 24-a Mensis Septembris in sede Judiciaria Comitatus Abaujváriensis in oppido Geöncz celebrata praesentes Litterae Armales Suae Maiestatis Caesareae et Regiae Domini Nostri Clementissimi per me Paulum de Szemere Juratum ejusdem Comitatus Abaujváriensis Notarium solemniter publicatae sunt. Generoso et Egregiis Domino Joanne Fuló de Felseő Zend, Vicecomite, Georgio Horváth de Vayda, Petro Martonfalusy, Joanne juniore Putnoky et Benedicto Georgii, quatuor utpote Judicibus Nobilium praesentibus et ipsorum officiis laudabiliter fungentibus. Idem Paulus de Zemere juratus eiusdem Comitatus Notarius m. p.

JEGYZETEK A BERCZIK-CSALÁD GENEALOGIÁJÁHOZ.

A nemességszerző Berczik János, kit 1640 ápril 24-én Deitey Györggyel együtt I. tábla.
III. Ferdinánd emel nemességre. (Eredeti armalis Berczik Árpádnál.) Az armalist még ugyanazon évben kihirdetik Abauj- és Borsodmegyében, a mint ezt Ungmegye jegyzőkönyvei 1713., 1720., 1732. és 1733-ból bizonyítják.

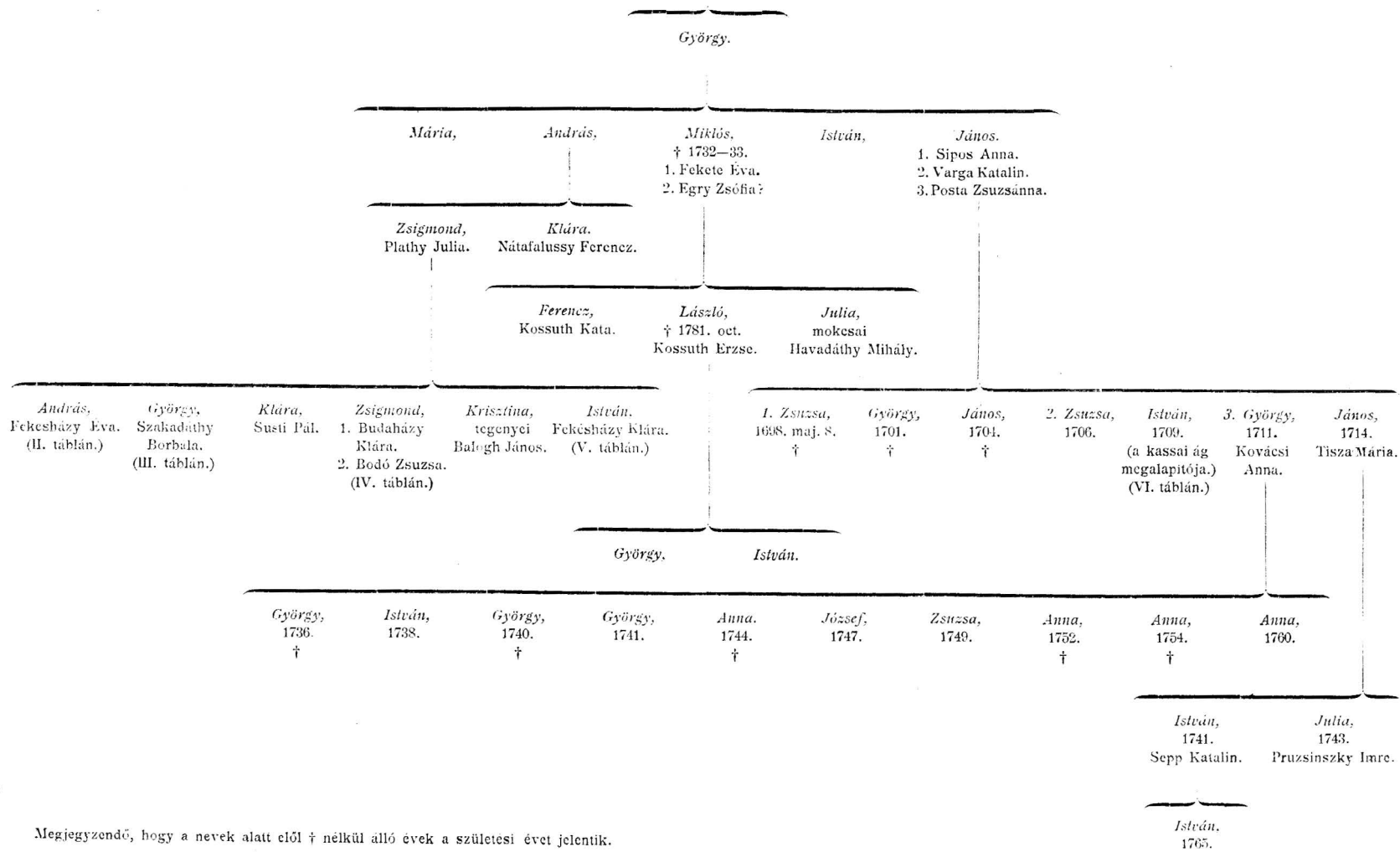
Az I. táblán látható György nem mondatik ugyan sehol a nemességszerző János fiának, de valószínű. E György 1712 junius 25-én az ungmegyei kamara-birtokok összeírására kiküldött bizottság ügyvédje. (A szepesi kamara bizonyítványa, egykoru másolat.) 1734-ben már nem él. (Jászhai conv. prot. 1734.)

Györgynek gyermekei: Mária, András, Miklós, István és II. János. Talán leánya Jászhai az a Berczike (így) Anna is, kinek 1693-ban férjétől Gocs Jakabtól egy fia születik. (Jászhai conv. prot. 1693.) *Mária* 1679 jan. 8-án mint a György leánya, keresztanyaként szerepel. (Jászhai róm. kath. plébánia anyak.) Fiai közül András és Miklós Ungmegyében, István és János Abaujban Jászhai laknak s 1713-ban együtt folyamodnak Abaujmegyéhez, hogy nemességökről adjon bizonyítványt. (Ungmegye jk. 1713.) Hogy mindnyájan a György fiai, mutatja az, hogy 1734-ben János — mikor az abaujmegyei Pányban levő birtokát a jászhai convent előtt „praedilecto filio suo Stephano Berczik“ vallja — a „néhai“ János fiának mondatik. (Jászhai conv. prot. 1734.) Abaujmegye pedig 1713-ban kiadott nemesi bizonyítványában testvéreknek mondja őket négyen. *András* 1723 ápr. 27-én már „néhai“, a mikor gyermekeit (I.) Zsigmondot és Klárát (Nátafalussy Ferenczné) a vajkóczi örökségen Haraszthy László, Horváth Mihály és Berczik Miklós mint fogott bírák megosztóztatják. (Családi irat.) *Miklós* 1701-ben halála esetére nejének, Fekete Évának, a leleszi convent előtt 500 frtot inscribál. (Leleszi conv. acta 1701. nr. 31.) 1732-ben még él s Ferencz fiával együtt Ungmegyétől nemességéről bizonyítványt kér, de *1733-ban már halott*, s Ungmegye akkor fiainak Ferencznek és Lászhainak s ez utóbbi fiának Györgynek ad nemesi bizonyítványt. (Ungm. jk. 1732, 1733.) Azért kétes, hogy az ő neje lett volna Egry Zsófia (özv. Rozgonyi Ádámné), ki 1739- és 1744-ben a Berczik Miklós nejének, 1751-ben pedig özvegyének mondatik. (Leleszi conv. pr. id. évek.) *István*, úgy látszik, nőtelen maradt. 1707—1711-ig perel a Jászhai levő „Pallag“ és „Szöllő-máll“ nevű kertekért Lajos Mihálylyal és testvéreivel. (Leleszi conv. prot. id. évek.) 1720-ban az ő és testvére János kértére a jászhai convent Abaujmegyének 1713-ban

I. tábla.

Berczik János,

1640. aprilis 24-en armalist nyer III. Ferdinándtól.

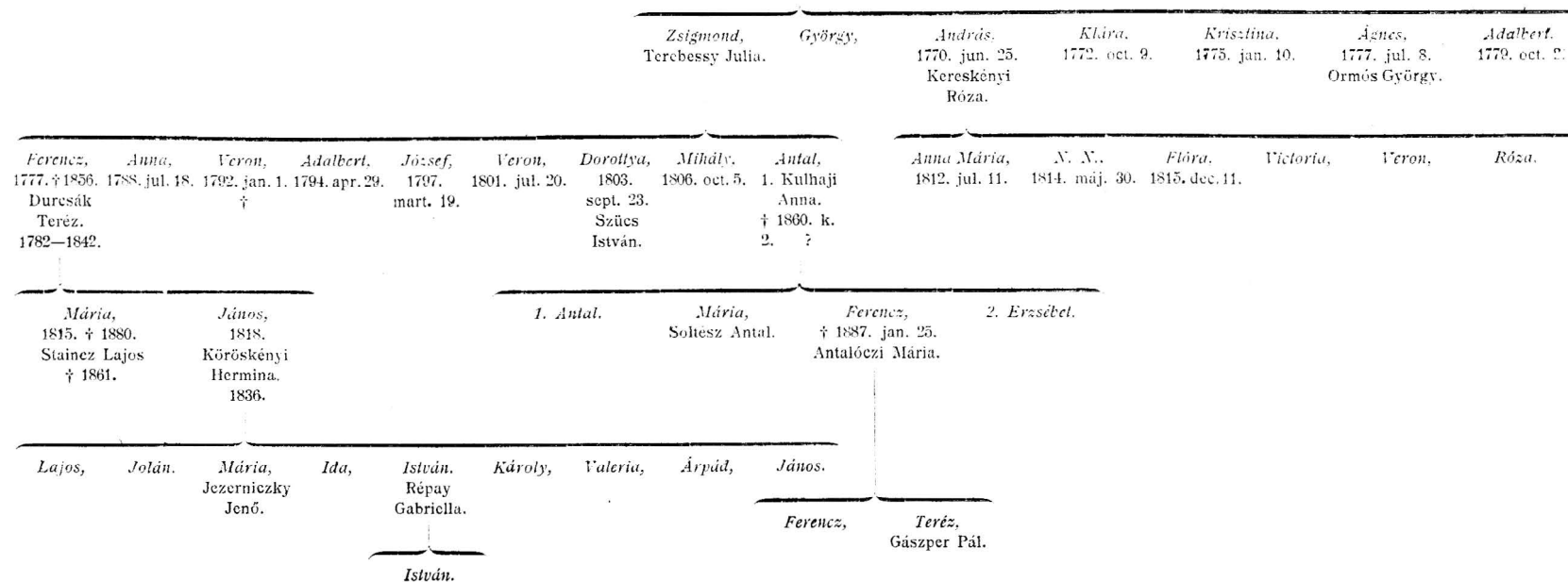

Megjegyzendő, hogy a nevek alatt elől † nélkül álló évek a születési évet jelentik.

II. tábla.

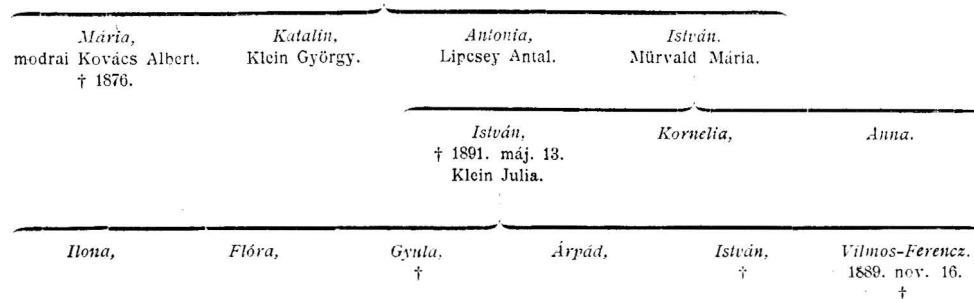
a)

Berczik András,
Fekésházy Éva.

b)

Berczik János,
krivinai Lonovics Jozefin.

III. tábla.

Berczik György,

† 1808. decz. 25.

Szakadáthy Borbála,

† 1804. aug. 27.

György,

1764. september 1.
† 1777. sept. 24.

Mária,

1766. jun. 21.
j. Riczkó István

Julia,

1768. dec. 22.
essenyey László.

László,

1771. maj. 1.

József,

1774. mart. 2.
† 1775. mart. 10.

József,

1776. apr. 28.
Gálóczy Bora.

György,

1779. mart. 24.
† 1819. apr. 18.
Rozgonyi Borbála,
† 1807. mart. 2.

Borbála,
811. jun. 24.

Francziska Johanna,
1810. febr. 20.

IV. tábla.

a)

Berczik Zsigmond,

1745. † 1810. jún. 4.

1. Budaházy Klára.

2. Szelefalvi Bodó Zsuzsánna.

1. Klára, 1765. febr. 18.	Imre, 1767. aug. 30. 1806. apr. 10. Hofman Teréz.	László, 1769. dec. 17. †	László, 1770. dec. 12. † 1840. aug. 4. nemes Klocz Zsuzsa.	Erzsébet, 1773. jul. 30.	Pál, 1776. jan. 25.	Miklós, 1777. aug. 17.	István, 1779. dec. 28. Gál Homoky Anna.	2. Anna- Mária, 1783. jan. 28. †	Ignác, 1785. apr. 7.	Anna- Mária, 1787. nov. 4. †	Anna- Mária, 1789. oct. 22. †	Anna-Mária, 1792. mart. 26. 1. Kovács Pál.	2. Kovács István.	János, 1795. jan. 25. 1. Dobai Julia. 2. Riezkó Mária.	Ágnes, 1797. mart. 5. Majoros János.				
Borbála, 1794. nov. 17. Both István.	Károly, János, Pottyondy Franciska.	Éva Novák.	Antal.			1. Anna, 1816. aug. 17.										János, 1818. nov. 11.	Zsigmond 1820. dec. 22.	2. Vincze, 1824. maj. 10.	Mária, 1825. sept. 28.
István, 1792. dec. 26. † 1814. dec. 3.	Teréz Erzsébet, 1794. nov. 6.	László, 1796. oct. 27. Hrabovszky Julia.	Erzsébet, 1793. nov. 18. † 1801. maj. 5.	Simon, 1800. oct. 26.	Ferencz, 1802. mart. 31. † 1854. apr. 20.	Erzsébet, 1805. apr. 16.	Teréz, 1807. nov. 8. esebi Pogány György.	Pál, 1808. jan. 24. † 1871. nov. 5. Hazay Teréz.											
Malvin, Maly Lajos.	Poldi, Both Ferdinand.	Mária, Herczeg János.	Ibona, Bogcha Pál.	Gyula, †	Árpád, 1842. jul. 8. Sváb Flóra. ministeri tanácsos.											Gizella, 1843. dr. Fésüs György, jogtanár.	Gyula, 1853. dec. 9. Recey Margit. műszaki tanácsos.		

b)

Berczik Zsigmond,*

1828. † 1872.

Palásthy Ágnes,

1838. † 1885. nov. 26.

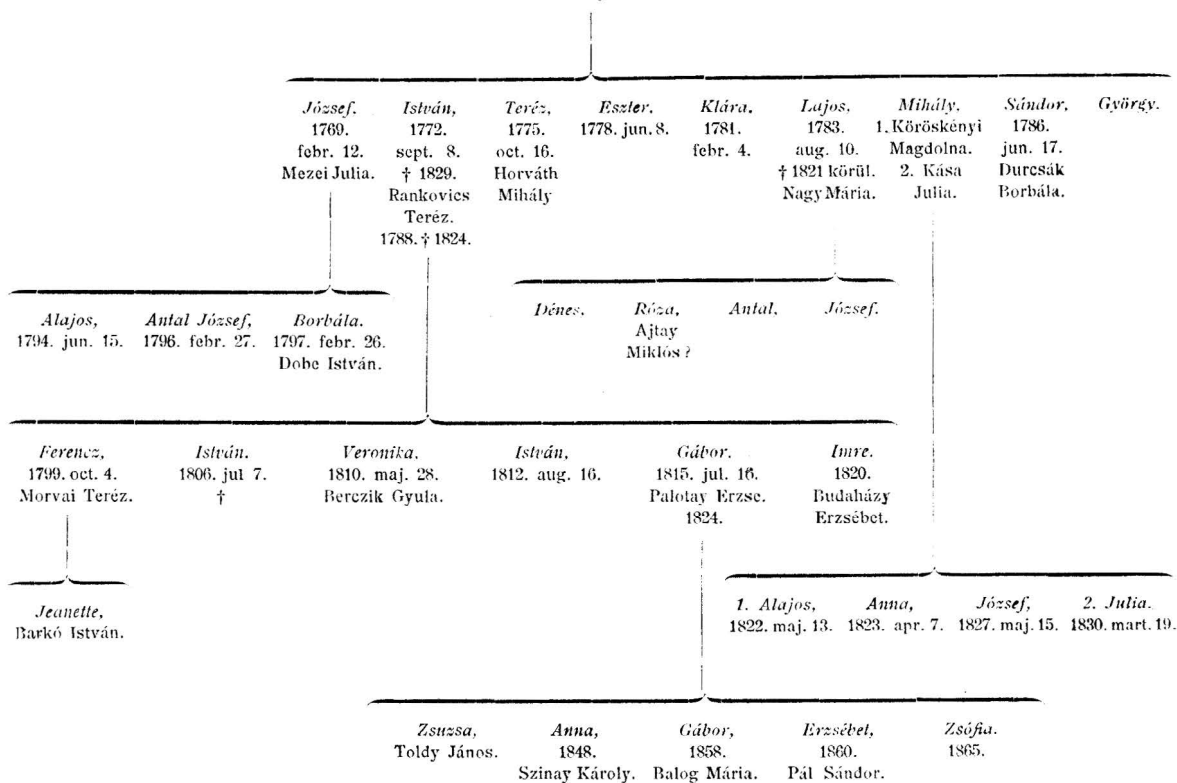
<i>István,</i> 1850. mart. 4. 1. Szentimrey Etelka † 1884. 2. Tóth Mária. 1867.	<i>Mária,</i> 1. Kovács Dániel. 2. Meskó Lajos.	<i>Anna,</i> Kása József.	<i>Károly,</i> 1862. mart. 6.	<i>Erzsébet,</i> Gortvay János.
<i>István,</i> 1882. aug. 4.	<i>Erzsébet,</i> 1884. maj. 6.			

* E Zsigmondnak a most is élő Berczik Gábor előadása szerint meg Gyula testvére volt, kinek neje Berczik Veronika.

V. tábla.

Berczik István,

Fekésházy Klára.

VI. tábla.

(Kassai ág.)

Berczik István,

1709. † 1774.

Palczman Ágnes.

Imre.

Ghillányi Julia.

Imre,

1790. † 1846.

tolcsvai Farkas Teréz.

1800. † 1884.

Ferencz,
1826. † 1871.

Julia,
Nyevezkey Kristóf.

Paula,
Szontagh István.

Sándor,
1842. † 1889. maj. 6.
Luspay Mária.
1853.

Ilka.

Margit,
Sándory Rálmán.

Mária.

a B. András és Miklós nemességéről kiadott bizonyítványát átírja. (Jászai conv. pr. 1720.) Ez időtől fogva nyoma vész. *János*, mint fennebb láttuk, 1734-ben még él. Úgy látszik, Kassán lakott, legalább későbbi éveiben, az a tény, hogy fia István 1730-tól 1774-ig szolgálta a várost, a mellett bizonyít. Háromszor nősült; 1. Sipos Annát, 2. Varga Katalint, 3. Posta Zsuzsát vette el (Jászai róm. kath. pleb. anyak.) s e három házasságból hét gyermeke született, kik közül csak a három utolsó alapított családot. (L. a köv. l.)

Az András gyermekei közül *Zsigmond* 1744-ben ungmegyei szolgabíró. (Családi eredeti okmány.) 1761 jan. 14-én mint juratus assessornak érdemei elismerésül Ungm. jk. jutalmat szavaz meg. 1762 ápr. 22-én az ungmegyei közgyűlésen halála bejelentetik. (Ungm. jk. 1761. 1762.) Neje Plathy Julia, (Ungm. jk. 1771.) ki 1771 decz. 27-én gyermekeik osztozása alkalmával mint „néhai“ említetik. A *Klára* halála évéről nincs tudomásunk.

A Miklós gyermekei közül *Ferencz* 1747 jan. 24-én Ungmegyében segédszolgabíróvá választatik. (Ungm. jk. 1747.) 1758-ban még él, a mikor öcsese László az ungmegyei szalaeska birtok iránt vele kötött csereszerződést a leleszi conv. előtt visszavonja. (Leleszi conv. pr. 1758.) Nejeül Kossuth Katalint az ungm. jk. 1753-ban említi. A *László* neje Kossuth Erzsébet, (Ungm. jk. 1752.) 1781 okt. után pedig özvegye s mint ilyen folyamodik Ungmegyéhez, hogy „egyetlen“ fia István, ki az Eszterházy huszároknál mint tizedes szolgál, a katonaságból szabadíttassék ki. (Ungm. jk. 1781.) Tehát László ez évben halhatott meg; másik fiok György pedig még korábban, minthogy István egyetlen fiúnak mondatik. A Berczik Miklós és Fekete Éva harmadik gyermeke *Julia* (Ungm. jk. 1751.), kit 1733-ban már mokesai Havadáthy Mihály nejeének mond az ungm. jk. E Julia lehet az, a kinek részére Fekete Anna 1721-ben ungmegyei birtokait a leleszi convent előtt bevallja. (Leleszi conv. pr. 1721.)

Berczik Jánost 1. neje Sipos Anna három gyermekkel ajándékozta meg, a kik ügylátszik kis korukban halnak meg. E nejét 1704-ben eltemeti s még ez évben házasságra lép 2. nejével Varga Katalinnal, kitől két gyermeke születik. A 3. nejét Posta Zsuzsát 1710-ben vehette el, a kitől szintén két gyermeke van.

Berczik Zsigmondnak Plathy Juliától gyermekei: András, György, Klára, Zsigmond, Krisztina és István. *András* Vajkóczon lakik. Neje Fekesházy Éva, kit 1760 körül vehetett el. 1771 decz. 27-én fiutestvéreivel osztozik szülei vajkóczy örökségén. (Ungm. jk. 1771.) 1798-ban még él. (U. a. 1798.) 1811-ben azonban neje már özvegy. (U. a. 1811.) *György* darmai lakos. Neje Szakadáthy Borbála (özü. Nyomárcay Józsefné), kit 1763 okt. 2-án vesz el. (Eördarmai anyak.) 1771 decz. 27-én osztozik. (L. fennebb.) Ő lehet az, ki 1797-ben folyamodik Ungmegyéhez, hogy az insurrectio-nalis hadba beirt mindkét fia közül legalább a Szatmármegyében vándorló szabólegény fia szabadíttassék meg. (Ungm. jk. 1797.) Nejét, kit 1804 aug. 27-én veszít el, 1808 decz. 25-én követi a halálba. (Eördarmai anyak.) *Klára* 1763 máj. 12-én Vajkóczon már Susti Pálné. (Dobóruszkai róm. kath. pléb. anyak.) 1788 jan. 28-án valószínűleg már nem él, legalább Nátafalussy Mária Vajkóczon, Veskóczon és Gálócson levő birtokait illető végrendeletében csak a négy fiutestvéréről és Krisztináról emlékezik meg, s ugyanazon év márcz. 6-án is (a Nátafalussy M. halála után) csak ezek osztoznak. (Csal. ered. irat.) *Zsigmond* Vajkóczon lakik. 1745-ben születetett, leg-

alább 1810 június 4-én Csicserben történt halálakor 65 évesnek mondatik. (Csicseri kath. pleb. anyak.) 1771 decz. 27-én osztozik. (L. fennebb.) Két neje volt. Az első Budaházy Klára, a második Bodó Zsuzsánna. (Dobóruszkai pleb. anyak.) Amaz 1779—1782 közt halhatott el; ez 1810 jul. 2-án a férjétől Ungmegyében Vajkóczon, Csicserben, Csapon, Gálócson s a zemplénmegyei Nátafalván maradt birtokokban, a Thuránszky István Ungmegye főszolgabírája által eszközendő osztályba a maga és serdülő gyermekei (János, Mária, Ágnes) nevében beléegyezik (Csal. ered. irat); 1813 márcz. 19-én pedig János és Ágnes serdülő s Anna és Mária férjes gyermekeivel együtt a mostoha fia, Berczik Imre árváinak 102 frt 62 kr fizetésére kötelezi magát (Csal. hiteles irat), sőt 1815 körül is él, mikor Susti György (a Pál és Berczik Klára fia) az édesanyja testvérei ellen indított perben őt is megidéztetni kéri. (Csal. ered. irat). *Krisztina* 1789 febr. 7-én már tegyenyei Balogh Jánosné (Csal. ered. irat) 1798-ban már halott s hagyatékán fivérei osztoznak. (Csal. egyszerű összeírás.) *István* Vajkóczon lakik. 1771 december 27-én osztozik. (L. fennebb.) 1775 szeptember 30-án ügyvédi oklevele alapján Ungmegye közgyűlésén felesküszik, s erről a közgyűlés bizonyítványt ad. (Ungmegye jk. 1775.) Ügyvédi praxist folytat. (Leleszi conv. prot. 1778.) 1826-ban gyermekei István, Teréz és Sándor Ungmegyénél ellene emelt panaszuikat visszavonják. (Ungmegye jk. 1826.) 1827-ben említett gyermekeihez Mihály nevű fia is csatlakozik s ellene tékozlás miatt, Ungmegyénél vizsgálatot kérnek. (Ungm. jk. 1827.) Ugyanez évben Ungmegyénél István fia durvaságai miatt ő panaszol, kijelentvén, hogy fiától Vajkóczra haza kellett költöznie. (U. o.) Családi hagyomány szerint 1829-ben halt meg. Neje Fekésházy Klára (Dobóruszkai anyak.) 1794-ben még él. (Ungmegye jegyzőkönyv 1794.)

A fennebb említett András és Fekésházy Éva gyermekei: Zsigmond, György, András, Klára, Krisztina, Ágnes, Albert, Zsigmond és György kivételével a többi gyermekeket születésük éve és napja följegyzésével a dobóruszkai róm. kath. pleb. anyakönyve sorolja elé. A fiukat az ungmegyei jegyzőkönyv 1798-ban újra említi. *Zsigmond* vajkóczi lakos s magánlevél szerint Királyhelmezcrről nőül veszi Terebessy Juliát (Dobóruszkai pleb. anyakönyv), kitől ugyanazon adat szerint, első gyermeke Ferencz 1777-ben születik. A táblázaton látható többi gyermekei születési évét, napját, a dobóruszkai róm. kath. pleb. anyakönyve jegyezte fel — a legutolsó, Antal kivételével. E Zsigmondot 1813 május 6-án Szirmay Tamás zemplénmegyei főszolgabíró hadi szükségletek megajánlására szólítja fel. (Csal. ered. irat.) Ugyanazon évben, valamint 1816-ban nejével, fiával Ferenczczel s ennek feleségével Duresák Terézzel s másokkal a leleszi conv. előtt ügyvédet vall. (Leleszi conv. pr. id. évek.) Úgy látszik, hogy Zsigmond 1820-ban már nem él. Ez évben csak neje, fia Ferencz s „providus“ Berczik András (talán szintén az ő testvére) vallnak a leleszi convent előtt ügyvédet. (Leleszi conv. pr. 1820.) Ez éven túl nejéről Terebessy Juliáról sem találunk többé említést. Zsigmond és Terebessy Julia gyermekei közül az 1777-ben született *Ferencz* kaponyi lakos. Meghalt családi hagyomány szerint 1856-ban. Neje Duresák Teréz (szül. 1782. † 1842.), kitől a táblázaton látható két gyermeke: Mária és János születik. (Bejelentés a „nemzetségi zsebkönyv“ számára.) Duresák Teréz 1807-ben már neje, a mikor testvérével Duresák Borbálával, Berczik Sándornéval (a B. István és Fekésházy Klára fia) a zemplénmegyei Kaponyában levő apai és

anyai birtok rájuk nézve káros osztályának a leleszi convent előtt ellene mondnak. (Leleszi conv. pr. 1807.) Ferencz úr és neje kitűnő gazdák. 1838-ban Angyal Imre zaponyi birtokát, melyek 1821 óta 6000 forintért zálogban birtak, még 415 forint ráfizetéssel örökre megszerzik. 1840-ben Guthy László nagy-géresi birtoka kerül 18.000 „váltóczédula forintért“ a kezükre. Ugyanez évben Ferencz Kaponyán is szerez egy $\frac{1}{16}$ rész telket. (Leleszi conv. pr. 1838. 1840.) A Berczik Zsigmond és Terebessy Julia gyermekei: *Adalbert*, *József*, *Dorottya* (férje Szücs István), *Antal* (neje Kulhaji Anna) 1828-ban a leleszi convent előtt ügyvédet vallnak. (Leleszi conv. pr. 1828.) Berczik Ferencz és Durcsák Teréz említett gyermekei: Mária (született 1805 † 1880.) férje volt Stainczl Lajos, kit 1849-ben a leleszi conv. előtt ügyvéd-jének vall (Leleszi conv. prot. 1849); János Kaponyán született 1818-ban s Nagy-Géresen lakik. Neje az 1836-ban született Köröskényi Hermina. János ügyvéd volt s a Bodrogi Tisza-szabályozó társulat felügyelője. Gyermekeit a táblázat mutatja, kik közül Mária (Jezerniczky Jenőné), Ida postamesternő, István miniszteri számtiszt, János kereskedő. (Magyar nemz. zsebk.) Talán a Berczik Zsigmond és Terebessy Julia leánya az az *Anna*, kit Ungmegye jegyzőkönyve 1830 körül mint néhai Szalánczy Gábor özvegyét említi meg. A Berczik Zsigmond és Terebessy J. gyermekei közül Ferenczen kívül ügylátszik csak *Antal* alkotott családot, ki első nejének Kulhaji Annának 1860 körül történt halála után újra nősült s e két házasságból négy gyermeke született: Antal ügylátszik aggregény s még 1891-ben is él Királyhelmecen mint 70 éves; Mária (Soltész Antalné) ugyanott 1887-ben 68 éves; Ferencz ugyanott † 1887 jan. 25-én, nejét Antalóczi Máriát magántudósítás szerint két gyermekkel (Ferencz 1887-ben csendőr, Teréz 1891-ben Gászper Pál neje), más magánadat szerint négy gyermekkel hagyván hátra.

A B. András és Fekésházy Éva fia lehet az a *György*, ki Ungmegyében 1798 márczius 24-én Milecz Máté alügyész segédje lesz, 1802 márczius 24-én irnok 80 frt fizetéssel, 1803 szeptember 18-án tiszteletbeli, 1805 jan. 14-én rendes eskütt, 1809-ben pedig az insurrectio tartama alatt helyettes eskütt (?) (Ungmegye jk. id. évek.) Vagy talán a Berczik György és Szakadály Borbála 1779 márczius 24-én született fia György lenne? — adatok híján nem bizonyos. Épen oly bizonytalan annak a Györgynek is kiléte, a ki 1800-ban útbiztos Ungmegyében. (Ungmegye jk. 1800.) Annyi bizonyos, hogy a Berczik István és Fekésházy Klára 1786 után született György fiára már ifju koránál fogva sem gondolhatunk.

A B. András és Fekésházy többi gyermekei közül, kiket a dobóruszkai anyakönyv jegyzett fel, csak *András* nősült meg, elvévén Kereskényi Rózát, és *Ágnes* ment férjhez Ormós Györgyhez. András Veskóczon lakik. (Dobóruszkai anyakönyv.) András és Kereskényi Róza három első gyermekét a dobóruszkai anyakönyv, a négy utolsót pedig Ungmegye 1822. évi jegyzőkönyve sorolja elé. Ez évben Kereskényi Róza még él (Ungmegye jk. 1822.), igen, talán András is és valószínűleg ő az, kit a leleszi convent protocolluma 1820 és 1824-ben „providus“-nak mond. Ágnes 1815 körül Susti György mondja Ormós Györgynének. (Csal. cred. irat.) A B. András és Fekésházy Éva legkisebb gyermeke az 1779 október 2-án született Adalbert, ki 1802. május 8-án jegyzői irnokká esküszik Ungmegyében. Ugyanezen év november 26-án fizetést kap. 1805-ben országgyűlési követi irnok s fizetését egy

forintról kettőre kéri felemeltetni. Ugyanezen évben tiszteletbeli eskütté, 1809-ben pedig a megyei fölkelt nemesség alhadnagyává, 1823-ban rendes eskütté választatik, 1826-ban a vajkóczi nemesek hadnagya s mint ilyen a megye megerősíti. (Ungm. jk. id. évek.) 1828-ban is eskütt. (U. o.) Ő-e az, kit 1827 december 4-én a megye particularis perceptornak választ, s mint ilyen szerepel 1830-ban is (Ungmegye jegyzőkönyve id. évek.) — vagy talán a Berczik Zs. és Terebessy Julia 1794 április 29-én született Albert fia? — nem bizonyos. 1835-ben már nem él. (Ungmegye jegyzőkönyve.)

Hogy a II. táblán *b)* látható s magántudósítás szerint Szobránczon lakó Berczik **II. tábla.**
János, ki 1832-ben Ungban esküdt, 1835 aug. előtt ilyenül hal meg (Ungm. jk. 1832. 1835.) ki fia lehet? — adatok híján nem tudom. Ungmegye jk. 1838-ban említi, a hagyománnyal megegyezőleg özvegyét Lonovics Józsefint (Krivinai L. Boldizsár* lánya) s azt mondja, hogy e János *Antal*nak bátyja volt, s ez az Antal mint *legidősb* testvér folyamodik a megyéhez, hogy a nagy-geőczi birtok felosztására, melyet a Berczik János gyermekei az ő (Antal) testvérei kizárásával bírnak, küldjön bizottságot ki. De hogy ki e János apja? — nem tudjuk. Ungmegye jk. 1839-ben Berczik Zsuzsát, Annát, Máriát testvéreknek mondja, kik atyjok halála után a Nagy-Geőczben maradt birtoknak felosztására a megyétől bizottságot kértek. E három leány közül a két első neve egyezik azok nevével, kiket magánlevél a B. János testvéreinek mond, a kik közül Zsuzsa az iványi Fekete Antal, Anna a Balogh György (más adat szerint valamelyik Berczik) felesége lett. A harmadik leányt magánlevél Paulinnak s egyszersmind Antalt is a János testvéreinek mondja. E Berczik János és Lonovics Józsefin utódait magánlevelekből összeállítva mutatja a táblázat.

Berczik György és Szakadáthy Borbála gyermekei nevét a dobóruszkai anya-**III. tábla.**
könyv ismerteti meg velünk. Csak Mária, Julia, az 1776 ápr. 28-án született József és öcsese György alapítanak családot. *Mária* 1793-ban már ifj. Riczkó Istvánné. (Ungm. jk. 1793.) *Julia* 1801-ben a Lessenyei László neje. (Eőrdarmai anyakönyv.) Mária, Julia, József és György 1810 és 1815-ben osztoznak (Ungm. jk. id. évek.), ellenben László nem említettik, tehát már nem él. Máriáról többször nincs említés. Juliát 1818-ban öcseseivel együtt említi az Ungm. jegyzőkönyve, azonkívül 1828-ban már özvegyként szerepel. *József* 1810 augusztus 16-án Gálóczky (Gáliczky) Borbálát veszi nőül, kitől 1811 június 24-én Borbála születik. (Eőrdarmai anyakönyv.) 1827, 1828 és 1833-ban nejével együtt említik Ungmegye jegyzőkönyvei. Valószínűleg az ő gyermekeik *ifj. Berczik József* és *Julia* is, kikről Ungm. jk. 1886-ban emlékezik. Az „ifj.” jelző mutatja, hogy József ekkor még élt (t. i. az apa.) *György* az eőrdarmai anyakönyv följegyzése szerint 1805. január 27-én Rozgonyi Borbálával történt egybekelésekor 30 évesnek mondatik, kétségtelenül hibásan, miután az anyakönyv 1779 márczius 24-én mondja születettnek. Kevésbé lehet a Berczik András és Fekésházy Éva György nevű fiára gondolnunk, mert ez 1805-ben 30 évesnél okvetlen idősebb, 1770 előtt kellvén születnie, vagy a Berczik István és Fekésházy Klára fiára Györgyre, ki 1786 után jött a világra. A György és Rozgonyi Borbála leánya, Franciska Johanna, ki ugyanazon anyakönyv följegyzése szerint 1807 február 20-án

* Boldizsár állítólag a Lonovics József kalocsai érsek testvére.

született, mely után nemsokkal anyja meg is hal. E Francziska Johanna 1827-ben öröksége kiadását kéri Ungmegyétől. (Ungm. jk.). Ugy látszik, hogy Györgyünk a Rozgonyi Borbála halála után újra nősült. Legalább Gyöngyösi Rózát Ungmegye jk. 1836-ban egy Berezik György özvegyének mondja. Vagy talán a fennebb említett két György valamelyikének lett volna neje?

IV. tábla.

a) Berezik Zsigmondnak Budaházy Klárától és Bodó Zsuzsánától született gyermekeit a dobóruszkai anyak. sorolja elé, kik közül *Imre* Ungmegyében különböző hivatalokat viselt: 1798-ban megyei várnagy, 1800-ban raktári biztos (magasinorum commiss.), 1805-ben adószedő s mint ilyen hal meg, 1806 április 10-én. (Ungmegye jk. id. évek.) Neje Hofman Teréz, kitől Borbála (dobóruszkai anyakönyv), Károly, János és Éva gyermekei születnek. Károlyt 1798-ban Ungmegye jegyzőkönyve említi, míg ugyan őt és Jánost Ungmegye 1812-ben kir. ösztöndíjra ajánlja. (Ungmegye jk. 1812.) Hogy e János csakugyan az Imre fia volt, igazolja ezt Ungmegye bizonyítványa, melyet 1835 január 13-án a Temesmegyébe költöző B. Pál kérésére állít ki, mely határozottan mondja, hogy az 1823 július 2-án a megyéhez folyamodó „kiskoru“ B. János apja Imre a Pál apjával Lászlóval testvér volt. (Csal. ered. irat.) E János 1827-ben Temesmegyében nemessége elismertetéseért folyamodik. (Orsz. lt.) Később Rékason szolgabíró volt. Az ő neje Pottyondy Francziska. Borbála 1818 január 25. Both Istvánné lesz. (Eördarmai anyakönyv.) Évát egy 1817 december 15-én kelt irat nevezi meg. (Család. ered.) Borbála 1838 november 9-én még él. (Eördarmai anyak.) *László* 1791-ben nőül veszi Klocz Zsuzsát, (Eördarmai anyak.) kitől ugyancsak az említett anyakönyv szerint nyolcz gyermeke születik. (A Klocz-család eredeti armalisát Berezik Árpád az országos levéltárnak adta át 1892-ben letéteményezés céljából.) E László 1834-ben a leleszi convent előtt Both Istvánnal a beregmegyei vámos atyai birtokot péchujfalusi Péchy Lászlónak és nejének (kisguti Guthy Kata) örökbevallja, egyszersmind a kerecseni, adonyi, tiszavidi, somhetényi és zaponyi részüket s a kaszonyi hegyen levő „Varga szőlő“-t 32 évre ugyan nekik zálogba vetik, a mely alkalommal László „de Jászó“ praedicatummal említetik. Ugyanekkor e bevallásban Ferencz fia is beléegyezik. (Csal. hit. irat.) A László neje Klocz Zsuzsa 1807 június 29-én leánytestvéreivel az apjoktól (Kl. György) és néhai Kl. Zsigmondtól zálogképpen pálóczi Horváth Imrere és fiára szállott darmai, ráthi és cöri jókra nézve kötött szerződést a leleszi conv. előtt érvénytelennek nyilvánítja. (Csal. ered. irat.) Gyermekeik közül többen érték el nagy kort. Ferencz 1854 április 20-án †. Pál 1829—30-ban a kassai jogakademián kitűnő tanuló. (Csal. ered. biz.) 1830 nov. 18-án mint „törvényes tapasztaláson levő ifjú a törvényszék titkainak megtartására“ esküszik fel Ungvárt. (Ungm. jk. 1830.) 1833 okt. 1-én, — miután Pozsonyban ugyanazon év jun. 27-én az ügyvédi vizsgát letette s megesküdött — Ungvárt a közgyűlésen diplomája kihirdettetett s a megyebeli prókátorok közé iktattatott; egyúttal a főispán tiszteletbeli alügyésznek nevezte ki. (Ungm. jk. 1833.) 1835 január 13-án Ungmegye közgyűlése a Temesmegyébe távozonak nemességéről bizonyítványt ad (Csal. ered. biz.) s még ez évben Temesmegye alügyésze, 1841 augusztus 17-én levéltárnok lesz, 1843 április 27-én pedig a megyei főkormányzó táblabírónak nevezte ki. (Csal. ered. irat.) Neje Hazai Teréz, kitől 1842 július 8-án Árpád, 1843-ban Gizella, 1853 december 9-én Gyula gyermekei születnek. Árpád

neje Sváb Flóra, Gizella férje dr. Fésüs György, Gyuláé Réczey Margit. Pál 1871 november 5-én Eördarmán halt meg.

Berczik Zsigmond és Budaházy Klára legkisebb gyermekök *István*, kinek nejét Gál Homoky Annát s bizonyára legénykorban lévő fiát Ungm. jk. 1826-ban említi. Ezen B. Zsigmond és második neje Bodó Zsuzsa gyermekei közül a négy első úgylátszik korán elhalt, valamint a B. Zs. és Budaházy Klára többi gyermekei is. Vagy talán a Bodó Zsuzsa kettős nevű leányai ikreket jelentenek? Legalább az 1792 mart. 26-án született Anna Máriáról ez bizonyos. *Anna* ugyanis 1810 jul. 2-án már Kovács Pálné (Gálócson), míg *Mária*, *János* és *Ágnes* anyjok tutorsága alatt vannak. (Csal. ered. ir.) 1813 mart. 19-én Mária is asszony, Kovács Istvánné (Csal. irat.), Ágnes pedig 1816-ban megy férjhez Csicserben Majoros Jánoshoz. (Csicseri anyak.) Ugyanis Ungmegye jkönyve 1818-ban a B. Zsigm. és Bodó Zsuzsa gyermekeinek Jánost, Ágnest, *Máriát* (pálóczi Horváth Györgyné), Annát (Kovács Pál), *Máriát* (Kovács István) és Lászlót mondja. Nem lehet másképp, minthogy a táblázaton látható s meghaltnak jelzett Anna Mária gyermekek közül egy másik is iker volt. Complicálja a dolgot, hogy 1826-ban még egy Berczik *Anna*, (özv. Enyediné) szerepel (Ungm. jk.), kinek testvérbátyja István előbb peklényi, azután ungvári kincst. urad. számtartó volt s mint ilyen még 1841-ben is él. Ez az István pedig nem lehet más, mint a B. Zs. és Budaházy Klára fia, a Gál Homoky Anna férje. *János* szintén a B. Zsigmond és Bodó Zs. gyermeke, Vajkóczon lakik, kétszer nősült, nejeit és gyermekeit a dobó-ruszkai anyak. ismerteti meg velünk, a mint az a táblázaton látható. Talán az ő harmadik neje lehetett az a Ráczkövi N., kit 1840-ben említ az ungm. jk. **IV. tábla.** Talán az ő Zsigmond fia lehet az a Zsigmond, kit a magyar nemzetségi zsebkönyv számára készült bejelentési ív talán tévedésből 1820 helyett 1828-ban mond születettnek, kinek nejét és gyermekeit az említett bejelentési ív sorolja elé nekünk. Fia István Vajkóczon lakik és iskolaszéki elnök.

Berczik Istvánnak nejétől, Fekésházy Klárától a dobór. anyak. szerint hét gyer- **V. tábla.**
meke születik, kikhez Ungmegye jkönyvei 1821, 1827 és 1828-ban (ez utóbbi évben, a mint testvéreivel együtt ügyvédének vallja, szintén testvérét, Sándort), Mihályt csatolják és Györgyöt. Gyermekei közül *József*nek Mezei Juliától három gyermeke születik (Dobór. anyak.), kik közül Julia Dobai István neje Vajkóczon 1816-ban. (U. o.) *Istvánnak** a jászai születésű Rankovics Teréztől hét gyermeke van, kik közül a hat első születési évét és napját a dobóruszkai anyakönyv, az utolsóét (Imre) magánlevél tanítja nekünk. Téved a családi hagyomány, mikor Istvánt 1776-ban s nejét Rankovics Terézt 1788-ban mondja születettnek. Tekintve azt, hogy első gyermekük Ferencz 1799 oct. 4-én látta meg Veskóczon a napot, Rankovics Teréznek legalább is 1780 körül kellett születnie. Gyermekeik közül az említett Ferencz 1832, 1835 (ez évben nejéül Morvai Terézia neveztetik meg) és 1836-ban is él. (Ungm. jk. id. évek.) Többi élő gyermekeit a leleszi conv. prot. 1826., 1827. és 1828-ban említik. (V. ö. fennebb a B. Zsigmond és Plathy Julia gyermekeiről szóló részt.) Ez utóbbi évben történik, hogy a leleszi conv. előtt István, Teréz (Horváth Mihályné) és Mihály

* Talán ez az István az, kit 1828-ban meggyilkolnak s a gyilkosság elkövetésével Horváth Istvánt vádolják. (Ungmegye jegyzőkönyv.)

a Nátafalvát illetőleg br. Luzsénszky Jánossal folyt perben öcsesüket Sándort (kinek nejéül a leleszi conv. prot. 1807. és 1813-ban Durcsák Borbálát említik) ügyvéd-jöknek vallják. (Leleszi conv. pr. 1828.) Talán a B. István és Rankovics T. fia az az István, ki 1812-ben születik, a kit Ungmegye főispánja 1837-ben megyei, 1839-ben pedig országgyűlési írnoknak nevez ki. (Ungm. jk.) De már alig lehet az, ki 1835-ben Ungmegye jkönyvében tiszteletbeli esküdtnak mondatik. A B. István és Rankovics T. Gábor és Imre nevű gyermekeivel, s az előbbi leszármazóival a magyar nemz. zsebk. bejelentő íve ismertet meg. A Berezik István és Fekésházy Klára *Lajos* fiát, ki 1821 körül halt meg, neje Nagy Mária ungm. 1821. és 1828. évi jkönyvei szerint Dénes és Róza, 1827. évi jkönyv szerint pedig még Antal és József nevű gyermekekkel ajándékozta meg. Talán e Róza az, kit Ungmegye jkönyve 1838-ban Ajtay Miklósnénak mond. A B. István és Fekésházy Kl. fiát *Mihály* nejeit és gyermekeit a dobór. anyakönyv sorolja elé. Vajkóczon lakik s még 1839-ben is él. (Ungmegye jk.) *Sándor* fiok 1836-ban még szintén életben van s a leleszi conv. előtt kis-szlatinai Durcsák Sándort ügyvédjének vallja. (Leleszi conv. pr. 1836.)

VI. tábla. A Berezik János és második neje Varga Katalin 1809-ben született *István* fia valószínűleg a kassai ág megalapítója. Neje Palczman Ágnes (Jászhai conv. pr. 1769.) Kassa városának 1814 szeptember 7-én fia Imre részére kiadott bizonyítvány szerint (Csal. ered. ir.) István városi tanácsnok 1730-tól 1774-ben bekövetkezett haláláig, sőt családi hagyomány szerint 1760—70 közt polgármester is volt. Fia Imre, ki apja halálakor „ex servitiis caesareo-regiis“ haza jött, ugyanazon bizonyítvány szerint 1787-től fogva tanácsnok, 1815—25 között polgármester. Neje magánlevél szerint Ghillányi Julia. Ez Imre és Ghillányi Julia fia Imre (sz. 1799, † 1846.) 1823 jun. 16-án a pesti kir. táblán ügyvédi oklevelet nyer (Csal. ered. irat.) s Varannón telepedik le. 1837 febr. 9-én Kassa városi erdőhivatali pénztárnok (Csal. hit. irat.) s mint ez iratból kitűnik, szenvedélyes zenész, játszik hegedűn, zongorán s kivált gitáron, továbbá a művészek és színészek közt forgó ember. Neje tolesvai Farkas Teréz (sz. 1809, † 1884), kitől gyermekei: Julia (Nyeviczkei Kristófné), Sándor (sz. Varannón 1842-ben, † Kassán, 1889 máj. 6-án, mint törvényszéki hivatalnok), Paula (Szontagh Istvánné), Ferencz, ki 1863-ban már katona (Családi irat.) s mint huszárfőhadnagy 1871-ben meglőtte magát és Ilka. Sándor neje Luspa Mária, kitől gyermekei: Margit (Sándory Kálmánné) és Mária. (A magyar nemz. zsebk. bejelentő íve és magánlevél.) E Sándorban a kassai ág utolsó férfisarja hunyt el.

I. tábla. Berezik János és 3. neje Posta Zsuzsa fia *György*, kinek nejétől Kovács Annától született gyermekeit a jászhai anyakönyvben találjuk följegyezve.

Ugyancsak a Berezik János és Posta Zsuzsa fia B. *János*, kinek nejét, gyermekeit és unokáját szintén a jászhai anyakönyvből ismerjük, de míg nejét ez anyakönyv *Tisza* Máriának írja, a jászhai convent protocolluma 1762-ben, mint „*senioris* olim Joannis Berezik relicta“-t, *Franz* Máriának mondja, megemlítvén ezuttal Julia leányát is. A *senior* jelző még egy *junior* Berezik Jánost is feltételez ez időben, ki a mi Jánosunkkal kétségtelenül közel vérségi viszonyban állott, a ki nem lehet más, mint az a Berezik *János*, a ki 1769-ben már nagyváradi kanonok. (Jászhai conv. pr. 1769.) 1778 ápr. 22-én ugyanott, mint semináriumi igazgató installáltatott s 1783 márcz.

12-én halt meg. (Prot. visitationis 1823. fol. 122 Nagyváradon.) De, hogy fia-e, vagy unokaöccse volt-e? — nem tudjuk. B. János és Tisza Mária leánya *Julia* 1775-ben már nem él. Férje Pruzsinszky Imre, mint gyermekei törvényes gyámja ekkor Jászáron levő házát 500 frtéért székárosi Nagy Lőrincznek és nejének örökösen eladja. (Jászái conv. pr. 1775.)

A jászái conv. pr. 2. fol. 5. Berczik névre szóló armalis létezik 1635-ből Ferdinándtól. (Szövege ugyanaz, mint a Berczik Árpád birtokában levő.)

A táblázatokon látható Berczik családbelieken kívül azokat sorolom e jegyzetekben elő, kiket a táblázatokon elhelyezni nem lehetett.

1. Berczik Pált a leleszi conv. előtt 1774-ben Torday Ferencz ügyvédjének vallja. (Leleszi conv. pr. 1774.) Ugyan ez a Pál 1802 jul. 17-én végrendelkezik, megemlítvén nénjét Berczik Évát (özv. Szikszay Ferenczné. Családi hit. irat.)

2. 1760—1764-ig Berczik Juditot és férjét Szerencsés Jánost a dobóruszkai anyakönyv nevezi meg.

3. 1787-ben Berczik Évát és férjét Péli Jánost, továbbá Berczik Évát és férjét Palásthy Sándort szintén a dobóruszkai anyakönyv említi. Ez utóbbi Éva még 1832-ben is él. (Ungm. jk. 1832.)

4. Az eördarmai anyakönyv pedig 1792—1797-ig egy Berczik Borbála férjének Lessenyey Lázárt mondja.

5. A dobóruszkai anyakönyv szerint egy Berczik János neje Letenyey Anna már 1797-ben Nagyszelmenczen, a mely év decz. 8-án ugyanott Mária, 1799 máj. 8-án Kapossa Ágnes, 1805 márcz. 19-én pedig Csepelyben László gyermekeik születnek. Hogy ez a László volna az, ki 1821-ben a kath. hitről „contra legem“ az evangélikusra tért, mely miatt Ungmegyében ellene vizsgálat indított (Ungm. jk. 1821.) — bajosan hihető.

6. 1815 körül egy Berczik Éva Palásthy Istvánné. (Csal. ered. irat.)

7. 1825-ben Berczik Sámuel. (Ungm. jk. 1825.)

8. 1827-ben Berczik Julia Fekesházi Zsigmond özvegye. (Ungmegye jegyzőkönyve 1827.)

Végül megjegyzem, hogy a „de Jászó“ praedicatumot az armalis levél nem említi. Későbbi adománylevél pedig, a mely ezt bizonyítaná, a család iratai közt nem létezik. Azonban a leleszi convent előtt 1834 aug. 29-én egyfelől a Berczik László és Both István, másfelől Péchy László és neje közt a vámosatyai, kerecsényi, adonyi, tiszavidi, somi, hetényi és zapsonyi birtokok iránt létrejött szerződésben úgy a convent, mint maga Berczik László magát „de Jászó“ írja, valamint ugyanakkor fia Ferencz is, ki e szerződésbe beleegyezését nyilvánítja. (Csal. hit. irat.) Ugyancsak a „de Jászó“ praedicatumot használja Berczik Imre is, a ki 1823 jun. 16-án a pesti kir. táblán ügyvédi oklevelet nyer, a mint ezt a családi iratok közt levő eredeti diploma bizonyítja. „Az osztr.-magyar monarchia írásban és képben“ című munka 369. lapján Bartalus István, a zenei élet fejlődéséről írván e század első felében, azt

mondja, hogy annak a „muzsika-társaság“-nak, mely a gróf Fáy István fáji (Abaujm.) kastélyában szokott összejönni, tagja közt egy *krónikás* a Berczik Imrét is „de Jászó“ (jászói) praedicatummal említi, mint több tek. vármegye táblabíráját, ki a generalbasszusnak törvényeit is jól értvén, jeles szerző. A „de Jászó“ praedicatummal élt ez Imre fia Ferencz is, ki huszár volt s mint ilyen ideiglenesen szolgálatképtelen gyanánt 1863 jun. 22-én szabadságot kapott. (K. k. Armee-Verordnungs-Blatt 1863 jun. 23-iki szám.)

A család czímerét leírta és kiadta a Siebmacher-félc „Wappenbuch“ IV. köt. 57. lapján, illetőleg a 43. táblán.

Ungm megye két rendbeli bizonyáglevelének hiteles szövegét eredetiben és fordításban ide ígatom.

I.

HITELES KIADVÁNY.

Mely szerint Ungm megye levéltári hivatala által hitelesen bizonyittatik, hogy az egyezerhétszáztizenhárom évi augusztus hó 16-ikán Tibán tartott közgyűlésnek az ezen levéltárban elhelyezett eredeti jegyzőkönyvében a következő határozat foglaltatik:

„Publicatae sunt testimoniales J. Comitatus Abaujváriensis pro parte et ad instantiam Egr. Andreae et Nicolai Berczik super eorum ac fratrum suorum uterinorum Stefani et Joannis Berczik nobilitari praerogativa, veroque nobilitari stemmate tenore sequenti: Nos universitas Praelatorum Baronum, Magnatum et Nobilium Comitatus Abaujváriensis sabbato proximo post dominicam Rogate seu die vigesima septima mensis maii anni currentis infra scripti millesimi septingentesimi decimi tertii in libera regia civitate Cassoviensi termino videlicet et loco celebrationis Generalis Congregationis nostrae pro pertractandis nonnullis publicis perarduisque Comitatum huncce nostrum concernentibus negotiis unacum generoso et egregiis dominis Georgio Nikházy ordinario vicecomite, quatuor Judlium processualibus, ac aliis compluribus tabulae nostrae judicariae jurassoribus nostris parochialibus in unum convenientes, simulque constituti ad humilem eamque justam et legitimam nominibus et in personis egregiorum Andreae et Nicolai Berczik in Incl Comitatu Ungensi modo degentium coram nobis catenus factam instantiam damus pro memoria tenore praesentium recognoscendo significantes. Quod praeter etiamnum superviventes Stefanum et Joannem, Andream item et Nicolaum Berczik illos quidem in oppido Jászó hocceque nostro, hos vero supramemoratos instantes et in antelato inclito ungensi Comitatus (ut praetactum) degentes fratres utpote carnales quatuor, ac extra eorum lineam neminem nec collateralem aliquem consanguineum, nec alienum quem quam nomine Berczik gaudentem in gremio nostro noverimus. Sed neque fuisse unquam audivimus, ac quod per consequens ejusdem nominis nulla alia familia existente praerecensiti Stefanus et Joannes, Andreas item et Nicolaus Berczik pro veris et indubitatis regni hungariae comitatuique huic nostro Abaujvariensi incorporatis Nobilibus

fuerint reputati reputanturque etiam de praesenti. Harum nostrarum usitato et autentico sigillo nostro corroboratorum vigere et testimonio litterarum mediante. Datum ex sede nostra sigillatoria Anno Domini Millesimo septingentesimo decimo tertio. Die prima mensis augusti in possessione Enyiczke celebrata. Lecta, publicata et extradata per Joannem Gál juratum ejusdem Comitatus notarium. Quocirca eadem testimoniales hoc modo indorsatae iisdem producentibus sunt extradatae.“

„Praesentes authenticae testimoniales Incl. Comitatus Abaujváriensis perlectae et solemniter publicatae, nemineque prorsus contradicente introscriptis Egregiis et Nobilibus Andreae et Nicolao Berczik futura jurium suorum pro cautela restitutae sunt. Intuitu quarum cum cohaereant in eo praevie coram nobis productis pro parte ejusdem nominis hominibus et praedecessoribus eorum in Anno 1640. elargitis praevie reminiscencia Ferdinandi 3-ii Imperatoris et Regis benignis Armalibus, in eodem Incl. Comitatu Abaujváriensi publicatis, quod in eodem Comitatu ejusdem nominis nulla alia familia hujus cognominis existente praecise N. Andreas ac Nicolaus, et in oppido Jászó (unde hi quoque orti essent) commorantes uterini et carnales fratres Stephanus et Joannes Berczik ibidem pro veris et indubitatis regni hungariae comitatuque eidem Abaujváriensi incorporatis Nobilibus fuerint reputati, reputanturque. Ideo hic loci quoque iidem Andreas et Nicolaus Berczik ac haeredes et posterii eorum universi, in numero reliquorum nobilium regni ac hujus Comitatus, uti hactenus quoque reputabantur, ac ad officia quoque Comitatus applicabantur; — eo certius dubio procul absque omni a modo in posterum pro veris ac indubitatis nobilibus recognoscendi, conservandique promulgantur. In generali Incl. Comitatus de Ungh congregatione die 16. august. 1713. in possessione Tiba celebrata. Per me Casparum Draveczy m/p. jur. ejusdem Comitatus de Ungh notarium.“

Miről jelen hiteles kiadvány Ungmegye tekintetes alispánjának folyó 1885. évi martius hó 10-ikén ^{1255.}_{ki.} sz. a. kelt felhívása alapján hivatalosan kiadatik.

Ungmegye levéltári hivatalából

Ungvárott, 1885. évi mártius hó 11-ikén.

(Fordítás.)

Póányi Imre,
megyei levéltárnok.

Kihirdettettek nemes Abaujvármegyének okmányai nemzeti Berczik András és Miklós részére és kérelmére, ugyancsak a nevezettek és édes testvéreik névszerint Berczik István és Berczik János nemességi előjogairól, valamint nemesi leszármazásokról, amelyeknek a tartalma a következő:

Mi Abaujmegye főpapjainak, mágnásainak, báróinak és nemesseinek összesége a Rogate vasárnap után való szombati napon vagyis Május hónapjának 27. napján alólírott folyó évben u. m. 1713-ban Kassa szabad királyi városban t. i. tanácskozássunk eme napján és helyén a vármegyénket illető nyilvános és fontos ügyek tárgyalása céljából nemes és nemzeti Nikházy György rendes alispán, négy táblabíró valamint táblánk számos többi esküdtjei egybegyűlvén és megalakulván — nemzeti Berczik András és Miklós — jelenleg Ungmegyében tartózkodó felek alázatos, igaz-

ságos és jogos kérésére örök emlékezetül adjuk a jelen sorok értelmében és erejénél fogva, jelentvén — hogy a most még élő Berczik Istvánon és Jánoson valamint Andrásan nemkülönben Miklóson kívül — ám azok ugyanis ami Jászó városunkban, emezek pedig az előbb említett nemes Ungvármegyében tartózkodók lévén — u. m. névszerinti négy testvérek és hogy ezek ágán kívül senkit sem oldalágban, sem vérrokonságban, sem valakit mást idegent hasonló Berczik néven ami grémiumunkban nem ismerünk, de nem is hallottuk, hogy voltak légyen és hogy következtetésképen hasonló-nevű más család nem létezik és hogy a fentemlített Berczik István és János valamint Berczik András, nemkülönben Berczik Miklós Magyarországnak és a mi Abaujvármegyénkbe bekebelezett valódi és kétségtelen nemeseiül voltak elismerve és jelenleg is elismertetnek. Annak rendesen használt hiteles pecséttel ellátott jelen levélünk erejénél és bizonyosságánál fogva. Kelt az úr ezerhét száz tizenharmadik esztendejében Aug. 1. Enyiczken tartott ülésünkben felolvastatott, kihirdettetett és kiadatott Gál János, nevezett vármegyének hites jegyzője által.

Mivégre ugyanazon oklevél ezen hátrattal ellátva ugyanazon felmutatóknak kiadattak.

Ezen hiteles oklevele nemes Abaujvármegyének felolvastatott és ünnepélyesen kihirdettetett, senki ellen nem mondván és a bentnevezett nemes és nemzetes Berczik András és Miklósnak jogaik épségben tartása czéljából visszaadattak. Tekintettel arra, minthogy megegyeznek abban, hogy már előbb előttünk felmutatott és ezerhét száz negyvenben boldogemlékü III. Ferdinánd császár és királytól ugyanazon nevű embereknek és ezek elődeinek adott kegyelmes nemeslevél (armalis) ugyanazon nemes Abaujvármegyében kihirdettetett, hogy ezen vármegyében ilyen nevű más család nem létezőn, jelesül nemes András és Miklós és a Jászó városában (a honnét ez a két első is való) tartózkodó vérszerinti édes testvérek Berczik István és János ugyanott Magyarországnak és Abaujvármegyéhez tartozó nemeseiül tekintették és most is tekintetnek, amiért ezen helyen is ugyanazon Berczik András és Miklós, valamint utódaik és elődek mindnyájan az ország és ezen vármegye többi nemesei közé számmittatának és megyei szolgálatokra is alkalmazva voltak és ezért annál biztosabban minden kétség nélkül minden tekintetben a jövőre nézve, mint valódi és kétségtelen nemesek elismertetvén, fentartatván, kihirdettetnek. Nemes Ungvármegyének ezerhét száz tizenháromban Aug. tizenhatodikán Tibán tartott ülésében. Általam Draveczyk Gáspár ugyanazon Ungvármegyének jegyzője által.

Másolat. 92.

II.

Nos universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum et Nobilium Incliti Comitatus de Ungh damus pro memoria tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod cum nos anno, die, locove datarum praesentium pro pertractandis nonnullis perarduis, non minus servitium summi Principis, quam internum status nostri bonum, publicamque tranquillitatem concernentibus rebus ac negotiis sat frequenti Numero convenissemus ac in simul fuissemus constituti, eotum Egregii Andreas, Georgius, Sigismundus et Stephanus omnes Berczik, filii Sigismundi, filii Andreae

Berezik nostram venientes in praesentiam requisiverint nos debita cum instantia super eo humillime, quatenus iisdem super vera et indubitata eorundem nobilitate litteras nostras testimoniales elargiri, iisdemque litteris testimonialibus nomina quoque filiorum et respective etiam nepotum suorum inserificare vellemus, dignaremurque. Quorum justae petitioni annuentes, posteaquam prothocolla nostra per ordinarium poterunt nostrum exquiri et excuti procurassemus, idem ordinarius notarius noster sequentia coram nobis in puncto nobilitatis familiae Berezik reproduxit prothocolla, et quidem seriem generalis Comitatus hujus de Ungh Congregationis die 16. aug. 1713, in possessione Tiba celebratae tenoris sequentis: Publicatae sunt testimoniales incliti Comitatus Abaujváriensis pro parte et ad instantiam Egr.: Andreae et Nicolai Berezik super eorum ac fratrum suorum uterinorum Stephani et Joannis Berezik nobilitari praerogativa, veroque nobilitari stemate, tenore sequenti:

Nos universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum et Nobilium Comitatus Abaujváriensis, sabbato proximo post dominicam Rogate, seu die vigesima septima mensis maii anni currentis infrascripti millesimi septingentesimi decimi tertii in libera regiaeque civitate Cassoviensi, termino videlicet et loco celebrationis generalis congregationis nostrae pro pertractandis nonnullis publicis perarduisque Comitatum huncce nostrum concernentibus negotiis, una cum generoso et egregiis Dominis Georgio Nikházy ordinario Vice Comite, quatuor Judlium processualibus, ac aliis compluribus tabulae nostrae judicariae furossoribus nostris Parochialibus in unum Convenientes, simulque constituti, ad humilem eamque justam et legitimam Nominibus et in personis Egregiorum Andreae et Nicolai Berezik in Inclito Comitatu unghensi modo degentium, coram Nobis eatenus factam instantiam, damus pro Memoria tenore praesentium recognoscendo significantes: Quod praeter etiam num superviventes Stephanum et Joannem, Andream item et Nicolaum Berezik, illos quidem in oppido Jászó hocce nostro, hos vero supramemoratos instantes, et in antelato inclito Unghensi Comitatibus (ut praetactum) degentes, fratres utpote carnales quatuor, ac extra eorum lineam neminem, nec collateralem oliquem Consangvineum, nec alienum quemquam nomine Berezik gaudentem in gremio nostro noverimus, sed neque fuisse unquam audiverimus; ac quod per consequens ejusdem nominis nulla alia familia existente, praereccusiti Stephanus et Joannes, Andreas item et Nicolaus Berezik pro veris et indubitatis regni hungariae, Comitatuque huius nostro Abaujváriensi incorporatis Nobilibus fuerint reputati, reputanturque etiam de praesenti. Harum nostrorum usitato et authentico Sigillo nostro corroboratorum vigore et testimonio litterarum mediante. Datum ex Sede nostra Sigillatoria anno Domini millesimo septingentesimo decimo tertio die prima mensis augusti in possessione Enyiczke celebrata. Lecta, publicata et extradata per Joannem Gál juratum ejusdem Comitatus Notarium m. p.

Quocirca eadem testimoniales hoc modo indorsatae iisdem producentibus sunt extradatae:

Praesentes authenticae testimoniales Incliti Comitatus Abaujváriensis perlectae et solenniter publicatae; nemineque prorsus Contradicente, introscriptis Egregiis et Nobilibus Andreae et Nicolao Berezik futura jurium suorum pro cautela restitutae sunt. Intuitu quorum cum cohaereant in eo, praevis coram nobis productis pro parte ejusdem nominis hominibus et praedecessoribus eorum in anno 1640, elargitis piaeremini-

scientiae Ferdinandi 3-ii Imperatoris et Regis benignis armalibus, in eodem I. Comitatu Abaujváriensi publicatis, quod in eodem Comitatu ejusdem nominis nulla alia Familia hujus Cognominis existentae, praecise N. Andreas ac Nicolaus, et in oppido Jászó (unde hi quoque orti essent) Commorantes uterini et carnales fratres Stephanus et Joannes Berczik ibidem pro veris et indubitatis regni hungariae, Comitatuque eidem Abaujváriensi incorporatis Nobilibus fuerint reputati, reputanturque. Ideo hic loci quoque iidem Andreas et Nicolaus Berczik ac haeredes et posterii eorum universi in numero reliquorum nobilium regni ac hujus Comitatus, uti hactenus quoque reputabantur, ac ad officia quoque Comitatus applicabantur, eo certius dubio procul absque omni a modo in posterum, pro veris ac indubitatis Nobilibus recognoscendi, conservandique promulgantur. In generali I. Comitatus de Ungh Congregatione, die 16. augusti 1713, in possessione Tiba celebrata. Per me Casparum Dráveczky m. p.: juratum ejusdem Comitatus de Ungh Notarium.

Reproduxit praeterea seriem prothocolli productionalis de anno 1732, pagina 12-a contentam tenoris sequentis: Nicolaus Berczik cum filio Francisco prodixerunt Armales gloriosae reminiscentiae Romanorum Imperatoris et Regis Hungariae Ferdinandi tertii Georgio condam Deitei et Joanni Berczik clementer elargitas, ac sub subscriptione alte fatae Suae Majestatis Sacratissimae nec non Georgii Lippay Episcopi, et secretarii Georgii Orosz, Viennae Austriae die 24-a mensis Aprilis Anno Domini 1640, authentice emanatas, subsequenterque anno eodem feria quarta proxima post Dominicam primam sacratissimae trinitatis in sedria Comitatus Borsod in oppido Szendrő celebrata, per juratum eorundem sedis notarium publicatas, ac in consolidationem condescentiae Suae ab eodem Joanne Berczik in praerecensitis Armalibus literis contento, in transumpto Vconventus Ecclesiae beati Joannis Baptistae de Jászov testimoniales incliti Comitatus Abaujváriensis super eo, quod eadem Armales non aliis, quam dicto Nicolao Berczik et ejusdem fratribus sufragantur. Quare taliter condescentiam quoque suam sufficienter comprobando, pro indubitatis nobilibus reputandi censentur.

In comprobationem vero gradualis condescentiae suae a Sigismundo, hujusque ab Andrea Berczik, fratre videlicet carnali et uterino Nicolai Berczik, cujus in praeadducta utraque prothocolli Serie mentio fit, reproducerunt iidem Supplices coram nobis duplicis ordinis originales literas divisionales, unas quidem de anno 1771, die 27. decembrio, inter supplicantes Andream, Georgium, Sigismundum et Stephanum omnes Berczik, alterius ordinis vero de Anno 1723, die 27-a april inter Supplicantium Genitorem Sigismundum Berczik filium Andreae Berczik, sororemque suam carnalem et uterinam Claram Berczik Francisco Nátafalusianam interventas.

Quibus coram Nobis taliter reproductis et remonstratis praerecensitis Andreae in gremiali possessione nostra Vajkócz residenti filiisque ejus Sigismundo, Georgio, Adalberto et Andreae, ac nepotibus, filiis vero Sigismundi Francisco, Adalberto et Josepho, denique Georgio in gremiali possessione Darma habitanti, hujusque filiis Ladislao, Josepho et Georgio, tandem Sigismundo in praetacta possessione Vajkócz degenti, hujusque filiis Emerico, Ladislao et Joanni, et ex filio Emerico nepoti Carolo, ex filio Ladislao vero nepotibus Stephano et Ladislao, postremo Stephano peraeque in Vajkócz viventi, hujusque filiis Josepho, Stephano, Ludovico, Alexandro

et Georgio, omnibus vero Berczik super vera et indubitata eorundem nobilitate, notorierare etiam publica iisdem sufragante, fisco vero nostro magistratuali nihil in Contrarium obvertere queunte, praesentes futuram jurium ad cautelam deservituras extradandas esse duximus et concedendas authentici Sigilli munimine roboratas litteras nostras testimoniales — communi svadente justitia. Ex generali congregatione nostra, die 24. martii 1798, in Regio Camerali Oppido Ungvár celebrata.

200./1885. L. Sz.

Hogy jelen másolat Ungmegye levéltárában elhelyezett bélyegtelen credetivel mindenekben megegyezik, ezennel bizonyítom.

Ungvárt, 1885. május 13-án.

(Fordítás.)

Póányi Imre,
megyei levéltárnok.

Mi nemes Unghmegye főpapjai, bárói, mágnásai nemeseinek egyeteme adjuk emlékeztül mindeneknek akiket illet jelen levelünk értelmében, hogy midőn mi jelen levelünk keltének idejében és helyén több rendbéli igen fontos, úgy a legmagasb urunk szolgálatát, valamint államunk benső javát, a nyilvános béke állapotot illető ügyek letárgyalása végett jeles számban összejöttünk volna — és együtt általában megalakultunk volna: ugyanakkor nemzeti András, György, Zsigmond és István — megannyian Berczik és Berczik Zsigmondnak fiai, ki Berczik András fia, ami szününk előtt megjelenvén az iránt kerestek meg bennünket, hogy nekik az ő igaz és kétségtelen nemességükről ami bizonyáglevelünket kiadnánk és ugyanazon bizonyáglevelben az ő fiaik, illetőleg unokáiknak és neveit bevezetni méltóztassunk. Amely jogos kérésnek engedvén, minek utána rendes jegyzőnk által ami jegyzőkönyveinket fölútni és átvizsgálni rendeltük volna, ugyanazon rendes jegyzőnk a Berczik-család nemességére vonatkozólag következő jegyzőkönyveket mutatta fel és pedig (következik a Tibai jegyzőkönyv teljes szövege) Továbbá fölmutatta az 1732-i évről szóló 12-ik lapon levő bemutatási jegyzőkönyvnek sorozatát, melynek értelme a következő:

Berczik Miklós fiával Ferenczcel együtt felmutatták dicső emlékü III. Ferdinánd magyar király és romai császár által néhai Deitei György és Berczik Jánosnak kegyelmesen adományozott nemes levelet; aláírva főntemlitett ő felsége nemkülönben Lippai György püspök és Orosz György titkár által Bécsben Ausztriában April 24. 1640-ben és azután még ugyanazon évben szentháromság vasárnapját követő szerdai napon Nemes Borsodvarmegyének Szendrő városában tartott ülésen az ottani fölesküdt jegyző által publikálva és ugyanazon Berczik Jánostól való leszármazásának megerősítéseül, amely Berczik János a főntemlitett nemeslevélben foglaltatik, a jászói keresztelő szent Jánosról nevezett tisztelendő conventnek átiratában nemes Abaujvármegyének azon bizonyítványát is felmutatja, hogy ezen nemességlevél nem másokat, mint a nevezett Berczik Miklóst és az ő fivéreit illeti.

Annak bebizonyítására, hogy ők Zsigmondtól, ez pedig Berczik Andrástól u. m. vérszerinti testvérétől Berczik Miklósnak fokozatosan leszármaznak, amely Berczik Miklósról az előbb felhozott jegyzőkönyv mindakét seriesében említés tételik, fölmu-

tattak ugyanazon folyamodók előttünk két rendbeli eredeti osztzkodási levelet, egyiket ugyanis 1771 — decz. 27-ről — András, György, Zsigmond és István megannyi Berczik között a másikat pedig 1723 — ápril 27-ről az előbb említett négy folyamodó apja Berczik Zsigmond, Berczik András fia, továbbá vérszerinti nővére Berczik Klára, férjezett Náthafalussy között.

Ily módon ezek nekünk bemutatván és bebizonyíttván, a fönlemlített Andrásnak, ami kebelbeli Vajkócz nevü községünkben tartózkodónak, továbbá ennek fiainak Zsigmondnak, Györgynek, Adalbertnek és Andrásnak és unokáinak ugyanezen Zsigmond fiainak: Ferencznek, Adalbertnek és Józsefnek, elvégre Györgynek kebelbeli Darma községben lakónak és ennek fiainak Lászlónak, Józsefnek és Györgynek végül Zsigmondnak a fönlemlített Vajkócz községben lakónak és ennek fiainak: Imrének, Lászlónak és Jánosnak és ezen Imre fiától: Károly nevü unokájának, László nevü fiától pedig István és László unokáinak; utóvégre Istvánnak hasonlóképen vajkóczi lakosnak és ennek fiainak: Józsefnek, Istvánnak, Lajosnak, Sándornak és Györgynek valamennyien Berczikeknek az ő igaz kétségtelen és nyilvánosan is elismert nemességükről — ügyészünk semmit erre vonatkozólag felhozni nem tudván — jelen és jövő jogaik védelmére ezen saját hiteles pecsétünkkel megerősített levelet kiadni rendeltük a közös igazság értelmétől ösztönöztetvén közgyűlésünkben márcz. 24. 1798 Unghvárott.

